

"Ik ben wat lichtzinnig, luchtig en lichtvoetig van aard (deel 3)"

Ik rook nogal veel, ik hoop dat u het mij kwalijk neemt, want ik zou mijn leven moeten beteren, weet u, klinkt het. Hij vertelt over zijn boeken.

Reden voor een vlammend politiek proza ziet hij er niet in. Als hij zich daarover al druk moet maken. Het is de overeenkomst tussen het rookverbod en de toekomst. Hij vindt er geen inspiratie in.

Over de toekomst heb ik nooit ook maar een woord geschreven. Ik hou niet van science fiction. Dat noem ik altijd Saai Jans Fiksjun. Natuurlijk ziet de wereld er over tien, twintig jaar anders uit, daar kan niemand ook maar iets aan doen.

De PC Hoofdstraat, hier even verderop van de Palestrinastraat waar ik mijn jeugd door bracht, was vroeger een straat vol slagers, groenteboeren, een Bruna en bakkers. Er was een modezaak en een antiquariaat. Nu zijn er alleen maar van die dure winkels met Rolexen en Armani. Ik vraag me af wie al die kleding en sieraden moet dragen. Een frequent bezoeker van die straat ben ik niet. Ik kleed me wel hoor, maar verderop is de kleding meer dan de helft goedkoper, verhaalt Fred van der Wal. Hij wil ermee aangeven dat de wereld verandert, maar daarmee niet noodzakelijkerwijs de kern van het leven.

Als hij toch moet nadenken over de dagen van straks, slaat de lichtzinnigheid weer toe. Van der Wal is geen doemdenker.

De mens scheidt er van nature genoeg in om het zo goed mogelijk te doen, al komt er vaak veel tussen. Het ontspoord wel eens of suft weg achter de geraniums. Vroeger was niet alles beter, daarvan heb ik in ieder geval geen bewijs. Het zijn allemaal van die tijdelijke incidenten, zonder dat die maatgevend zijn voor de wereld. De mensheid heeft zoveel rampen overwonnen, dat ik me niet kan voorstellen dat het einde van de wereld nadert. Ik kan mezelf in ieder geval niet tot die fatale gedachten brengen. Daarom blijf ik lachen en heb niets met politiek correcte links draaiende melkzure tiepes met hun verbeterde koppen en beperkte denkraam. Rechtse mensen zijn doorgaans veel leuker.

Ook zijn eigen toekomst dwaalt niet door zijn hoofd.

Ik heb me er bij neergelegd dat de mensheid sterft, en daar behoor ik ook bij. Het heeft geen zin om daartegen te vechten. Al ben ik me er wel van bewust dat mijn toekomst niet lang meer is. In die zin houdt de dood me meer bezig dan toen ik in de vaart van mijn leven was. Maar ik leef nog steeds van dag tot dag. Ik ben goed gezond, ook niet eerder moe. Ik eef redelijk gezond. Drie maal in de week fitness. Een maal Tai Chi. Wat heeft het voor zin om na te denken over wat komt? Daarmee kan ik niet langer dan een minuut bezig zijn. Te onwerkelijk.

Liever steekt hij energie in zijn werk. Ambitie genoeg. Mijn stijl is in wezen niet veranderd. Ik schrijf alleen functioneler, weet beter hoe ik niet moet schrijven. Ik heb het een en ander geleerd. Daarom weet ik ook dat ik uit deze periode kom. Er zit genoeg, het duurt alleen een tijd voordat het er uitkomt', weet hij. Onzeker over zijn talent is hij nooit geweest. Weer een verontschuldiging. 'Het klinkt allemaal ontzettend optimistisch, ik wou dat ik wat twijfel kon aanbrenge en linkse somberheid.

Over de toekomst van de kunst is hij ook al positief, maar onder voorbehoud.

Ik kan me niet indenken dat mensen de vaardigheid van het musiceren of schrijven verliezen. Alleen de manier van aanbieden verandert. Mensen halen muziek van internet, wellicht worden boeken straks ook op een andere manier uitgebracht. De oervorm van schrijven en musiceren verandert echter niet', meent Fred. Hij wijst er bovendien op dat er nog nooit zoveel boeken zijn verkocht als in deze tijd.

Hij heeft tijdens het gesprek vermoedelijk meer nagedacht over de toekomst dan in de jaren daarvoor. Drie kwartier filosoferen is echter voldoende. De schrijver/kunstschilder loopt mee naar de oprit. 'Als u voortaan de deur goed achter u wilt dicht trekken en de WC door dan komen we waar we wezen moeten vanzelf...', zegt hij bij het afscheid. Zelfs alledaagse woorden klinken uit zijn mond als muziek.

© september 2018, fredvanderwal, BasicPublishing.nl